

शिवाभ्यां नमः

३. श्री मातृभूतशतकम्

3. ஸ்ரீ மாத்ருபூதசதகம்

(திருசிராப்பள்ளியில் மலை மீது கோயில் கொண்டிருப்பவர் மாத்ருபூதேசுவரர் என்ற தாயுமானவர். பிரசவவேளை நெருங்கும் சமயத்தில் ஒரு கர்ப்பிணிப்பெண்ணின் தாய் வெளியே சென்றிருந்தாள். துணைக்கு எவரும் இல்லாத வேளையில் பிரசவவலி கடுமையாக எடுத்ததும் பெண் தாயைக் கூவி அழைத்தாள். பெண்ணின் தாய் வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறபோது ஈசனிடம் நெருக்கடியில் உதவும்படி வேண்டிச் சென்றாள். அந்தத் தாயின் பொறுப்பை ஏற்ற ஈசன் தானே தாயுமாகி பிள்ளைப் பேற்றிற்கு உதவுகிற மருத்துவப் பெண்ணாகவுமிருந்து உதவினார். மாத்ருபூத ஈசன்- தாயான தெய்வம் என்ற புகழ் பெற்ற ஈசன், தந்தையாகக் காப்பவர், தாயாகி அணைப்பவரும் (தாயும்) ஆனார். அம்பா (அம்மா) என்ற சொல் தாயாகி அணைப்பவளைக் குறிக்கும். ஸ்ரீதரர் திருச்சிராப்பள்ளியில் மாத்ருபூதேசனின் வழிபாட்டில் பல நாட்கள் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பர்.)

श्रेयांसि यं सकृदनुस्मरतां जनानां आविर्भवन्ति सुमहान्त्यनपायवन्ति ।
तं त्वामनन्यशरणःशरणं भजामि श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥

எவரைத் தொடர்ந்து நினைவில் கொள்கிற மக்களுக்குக் கேட்டின் தொடர்பற்ற பெரும்மேன்மைகள் உண்டாகுமோ, அந்த உன்னை, வேறு புகலிடமற்றவனாகச் சரணடைகிறேன். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாய். உனக்கு வணக்கம். (1)

आनन्दसच्चिदमलात्मनि शङ्करे

त्वय्यन्तर्निषीदति भवन्तमहो विहाय ।

भ्राम्यामि मोहविवशो भवशोकखिन्नः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥२

மங்கள முண்டாக்குகிற நீர் பேரானந்தமும் பேரிருக்கையும்
பேரறிவும் தூய்மையும் வடிவானவர். நீர் என் உள்ளத்தினுள்
அமர்ந்திருக்கையில் உம்மை விட்டுவிட்டு மதிமயங்கி ஸம்ஸார
தாபத்தால் வாடியவனாகச்சுற்றிச் சுற்றிவருகிறேன். தாயான
சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர், உமக்கு வணக்கம் (2)

मद्दाससूनुरयमित्यनुकम्पनीये

मय्यभिके समधिरोप्य वृथाऽपराधान् ।

युक्तं किमेवमधिगन्तुमुदासिकां ते

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३

“இவன் சிறுவன். என் தாஸரின் மகன்” என்று
இரக்கத்திற்கு உரியவன் நான். பரிவு காட்டத்தக்கவன். இவன்
மீது வீணே குற்றச்சாட்டைச் சுமத்திக் கவனியாதிருப்பது உமக்கு
உசிதமா! தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு
வணக்கம். (3)

सौशील्यघस्मरधनस्मयनष्टसंज्ञान्

अज्ञो विषीदति यदेष वृथानुधावन् ।

तत्पश्यतस्त्व दया न कथं दयाळो

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४

நற்பழக்கத்தை விழுங்குகின்ற பணத்திமிரால்
உணர்விழந்தவர்களை வீணே பின்தொடர்ந்து ஓடி
அறிவில்லாதவன் துயரடைகிறான். தயை மிக்கவரே! அவனைக்
காண்கிற உமக்குக் கருணை ஏன் ஏற்படவில்லை? தாயான சிவனே!
என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம் (4)

भक्तिं त्वयि श्रितवतां वद कः प्रहीणः

सा वा तवाहमिति किं न सकृत्प्रपत्तिः ।

किं तद्दतामनवितासि कुतोऽस्म्युपेक्ष्यः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५

உம்மிடம் பக்தியைப் பெற்றவருக்குள் வீணானவன் எவன்? உமக்கு அவளா (பக்தியா) நானா? என்று ஒரே தடவையில் தீர்மானித்து ஏற்க முடியாதா? பக்தியுள்ளவனைக் காக்கமாட்டீரா? நான் உம் பராமுகத்திற்கு ஏற்றவனா? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (5)

दासस्तवाहमिति यस्सकृदप्युपैति

रक्ष्यः स एष इति ते विधृतव्रतस्य ।

रक्ष्योऽहमस्म्यथ कियानफलो विलम्बः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६

நான் உமது தாஸன் என்று ஒருவன் ஒரு தடவை உம்மை அணுகினால் அவன் உம்மால் காப்பாற்றத் தக்கவன் என விரதமெடுத்துள்ள உமக்கு, நான் காப்பதற்குரியவன். ஏன் வீண் தாமதம்? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (6)

आज्ञापयेः कथमये तव गर्भवासं

दुःखापवर्गिणि गिरीश समाश्रयेयम् ।

आस्तां सहस्रमपि नानुगुणं त्विदं ते

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७

மலையாள்பவரே! நான் அனுபவிக்கிற துன்பத்திற்கு மாற்றாக மறுபடி கருவறையில் வசிப்பதை ஏற்க வேண்டுமா? (உயிரை விட்டு மீண்டும் பிறக்கவேண்டுமா?) உத்தரவிடுவீர்! ஆயிரம் இருக்கட்டும். இது உமக்கு ஏற்றதல்ல. தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (7)

सर्वज्ञशङ्करमहेशदयालुशब्दाः

किं पारिभाषिकतयोपगता भवन्तम् ।

विज्ञापिते विलपितेऽपि किमित्युदास्से

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८

ஸர்வஜ்ஞர் (எல்லாமறிந்தவர்) சங்கரர் (மங்களம் தருபவர்)மஹேசர், (பேராளுநர்)தயானு (தயைமிக்கவர்) என்றிருக்கும் சொற்கள் உம்மைப் பெயரளவில் அடைந்தனவா? விண்ணப்பித்தும் புலம்பியும் கூட நீர் பராமுகமாக உள்ளீரே! தாயான சிவனே!என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (8)

हीनैस्सदाधिकृतिकैरपि धृष्यमाणे सावज्ञमेवमपदे मयि दृश्यमाने ।
नेदं क्षणं क्षणमुपेक्षणमाश्रयेथाः श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९

எப்போதும் என்னை கீழ்மக்களான அதிகாரிகள் அவமதிப்புடன் மிரட்டும்போது, தகாத இடத்தில் நான் காணப்படும்போது, நொடிக்கு நொடி பராமுக நிலையைக் கடைபிடிக்காதீர் (இது தருணமல்ல) தாயான சிவனே!என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (9)

आलस्यदुर्विषयसक्त्यपलापनिद्रापद्मामदाधिगदनीचसमागमादीन् ।

विघ्नान् धुनीहि घटय त्वयि मेऽभिलाषं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १०

சோம்பல், கெட்ட வழியில் ஈடுபாடு, குறைகூறுதல், தூக்கம், பணத்திமிர், மனவியாதி, உடல்வியாதி, கீழோரிணக்கம் முதலிய இடையூறுகளை அகற்றுவீர். உம்மிடம் எனக்கு விருப்பத்தை ஏற்படுத்துவீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (10)

कासावनन्यसुलभा भवदीयता मे भूयिष्ठनिष्ठुरविपद्विषमा क वृत्तिः ।

एतन्न किं तव यशोभरभङ्गभीतं श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ११

உம்மைச்சார்கிற நிலை மற்றவரால் எளிதில் அடைய முடியாதது.வாழ்க்கையோ மிக மிகக் கொடுமையுள்ள விபத்துக்களால் தாறுமாறாக உள்ளது. (சிவபக்தன் கஷ்டப்படுகிறான் என்ற நிலையால்) உமது புகழுக்குப் பங்கம் நேரும் என்று பயந்த என்னைத் தாயான சிவனே? காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (11)

सम्फुल्लचम्पकलसन्नवमल्लिकादिहृद्योपचाररुचिरं भवदर्चनं मे ।

पाण्योस्तरङ्गय निरन्तरमन्तरात्मन्

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १२

என் உள்ளத்தில் துலங்குகிற ஆத்மாவே! நன்கு மலர்ந்த சம்பகப்பூ, அழகிய மல்லிகை இவற்றால் நீர் மனமுவந்து ஏற்கிற உபசாரங்களால் உம்மை வழிபடுவதில் அலைவரிசைபோல் இடைவிடாமல் என் கைகளை ஈடுபடச் செய்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (12)

दरैस्सुतैश्शुभतमैर्द्रविणैः प्रशान्तैः

स्वर्गापवर्गफलसिद्धिभिरभ्युपेताः।

नन्दन्ति ते करुणया किमसाध्यमस्याः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १३

உன் கருணையால் மக்கள், நல்ல மனைவி, பிள்ளை, மிக மங்களமான செல்வம், அமைதி தருகிற ஸ்வர்க வாழ்க்கை, முக்தி முதலியவை பெற்று மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். கருணையால் ஸாதிக்க முடியாதது எது? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (13)

कालं कियन्तमघदन्तुरमन्तरङ्गं

त्वच्चिन्तनं तनितुमक्षममीक्षसे त्वम्।

त्वद्भक्तये स्पृहयतश्शिव मे दयस्व

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १४

பாபத்தால் மனம் கரடுமுரடாகியுள்ளது. உம்மை நினைக்க இயலாதிருக்கிறது. எத்தனை நாட்கள் இதனைப்பார்த்துக் கொண்டிருப்பீர். சிவனே! உம்மிடம் பக்திகொள்ள அடங்காத ஆசை கொண்ட என்னிடம் தயை காட்டுவீர். தாயான சிவனே! என்னைக்காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (14)

वित्तस्मयान्धगृहकाननसम्प्रचार

धौरेयभावमवधूय कदा मदङ्घ्रि ।

स्तां त्वत्प्रदक्षिणविधौ करुणावशात्

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १५

பணத்திமிரால் பார்வை இழந்து வீடு காடு என்று சுற்றிவருவதில் முனைவதை விட்டு விட்டு என் கால்கள் உம்தருணை காரணமாக உம்மை வலம் வருவதில் நிலை பெறட்டும். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (15)

स्यात्त्वत्पदं विदळदम्बुजसौरभश्री-

विश्रामसीमभिरुदञ्चितवाक्प्रपञ्चैः ।

स्तोत्रैर्विभो मम कदा नु सदानुबन्धि

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १६

பெருமானே! மலர்கிற தாமரையின் மணம் ஓய்வெடுக்கிற இடமாக (தாமரை மணம் கமழ்கிற) உரக்க ஒலிக்கிற துவளியுடன் கூடிய துதிகளுடன் உமது திருவடி எப்போது தொடர்புடையதாகும்? (என் வாக்கு உன் திருவடிகளைத்துதிப்பதில் எப்போது ஈடுபடும்?) தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (16)

पादौ प्रदक्षिणविधौ भवदर्चनेषु पाणी

स्तवेषु फणितीरपि मेऽन्तरात्मन् ।

ध्याने मनश्च विनियुङ्क्ष्य दयस्व मङ्गु

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १७

உள்ளத்தில் ஆத்மாவாகத் துலங்குபவரே! உம்மை வலம் வருவதில் கால்களையும். உம்மை அர்ச்சிப்பதில் கைகளையும், துதிப்பதில் பேச்சையும் தியானத்தில் மனத்தையும் பயன்படுத்துவீர். உடன் தயை புரிவீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (17)

मूढोऽपटुर्भवदुपश्रयणक्रमेषु रूढोपतापविततिर्विपदां कदम्बैः।

सीमा तृषामहमतोऽस्मि तवानुकम्प्यः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १८

உம்மை அணுகுவதற்கான நடைமுறைகளின் வழியறியாதவன். செயல்படத் திறமையற்றவன். நெருக்கடிகளின் குவியலால் அடுத்தடுத்துத் தவிப்பிற்கு உள்ளானவன். பேராசையின் எல்லையானவன். அதனால் உமது பரிவிற்கு உரியவன். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (18)

अम्बेयमप्रतिहतप्रतिपत्तिशक्तिः

सर्वज्ञता च भवतो भुवने निरूढा ।

भूतिश्च वां निरवधिस्तनयस्तु सोऽहं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १९

இந்தத் தாய் ஸுகந்திகுந்தலாம்பிகை புரிந்து கொள்கிற சக்தி சிறிதும் குன்றாதவள். நீர் எல்லாமறிந்தவர் என்பது உலகில் ஆழப்பதிந்த ஒன்று. உமது செல்வமோ எல்லை காணாதது. நான் உமது மகன். தாயான சிவனே! என்னைக்காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (19)

पुत्रादयो न सुखयन्ति हि भावभेदात्

सोपाधिकप्रणयसम्भ्रमिभिः किमेतैः।

माता पिता च निरुपाधिकृपानिधिस्त्वं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २०

மகன் முதலானோர் கருத்து வேறுபாட்டால் இன்பம் தருவதில்லை. எதிர்பார்ப்புடன் உள்ள அன்பைக் காட்டுகிற பரப்படைந்த இவர்களால் ஆவதொன்றுமில்லை. நீரோ ஒரு எதிர்பார்ப்புமின்றி பெருங்கருணையின் இருப்பிடமான தாயும் தந்தையும் கூட. தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (20)

उद्गदस्वनगलं गलदम्बुनेत्रं रोमाञ्चकञ्चुकितमञ्चितघर्मविन्दु ।

त्वन्नामनि श्रवणगामिनि कल्पयाङ्गं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २१

உம் பெயர் காதுகளை வந்தடையும் போது, தழுதழுத்த குரலும் கண்ணீர் மல்கும் கண்களும் புல்லரிப்பைக் கவசமாகக் கொண்டதும் வியர்வைத்துளிகள் வெளிப்படுவதுமான அங்கமும் ஆகும்படி செய்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (21)

दुर्लभ्यदुर्विपरिणत्यसुखानुबन्धिविप्लावितेषु विषयेषु वृथा निपात्य ।

मां खेदयन्न कथमुद्रहसेऽनुकम्पां श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥

எளிதில் கிட்டாததும் துயரத்தைத் தருவதாக மாற விருப்பதும் துன்பத்தையே பின் விளைவாகக் கொண்டதுமான வெளிப்பொருள் நாட்டத்தில் வீணை தள்ளி என்னைத் துன்புறுத்துகிற நீர் ஏன் பரிவைக் காட்டவில்லை? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம் (22)

कन्दर्पकोटिशतसुन्दरमिन्दुरेखाचूडं

दरस्मितपरिस्फुरदानेन्दुम् ।

कान्तं नगेन्द्रसुतया कलये भवन्तं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २३

நூறு கோடி மன்மதர்களுக் கொப்பான அழகுள்ளவரும், பிறையைச் சூடியவரும், சிறிதளவு வெளியாகிற புன்சிரிப்பு துடிக்கிற சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவரும், மனத்தை ஈர்ப்பவருமான உம்மை மலைகளுடன் உருவகப்படுத்துகிறேன். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (23)

सृष्टौ स्थितावपि लयेऽस्ति तव प्रभुत्वं

दुःखे तु मे द्वितयगोचरमेव दृश्यम् ।

व्यङ्क्तुं तदन्तविषयं तव को विळम्बः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥२४

படைக்கவும் காக்கவும் அழிக்கவும் உமக்கு ஆளுமை உள்ளது. என் துக்க விஷயத்திலோ படைத்தல், காத்தல் என்ற இருபணிகளில் மட்டுமே அது காணப்படுகிறது. துக்கத்தை அழிப்பதில் அதை வெளிப்படுத்த ஏன் உமக்குத்தாமதம்? தாயான சிவனே! என்னைக்காப்பீர். உமக்கு வணக்கம். (24)

मन्दस्मितैर्दिशि दिशि स्फुरदिन्दुचूडैः

गौरीसखैः स्फटिकगौरमनोहराङ्गैः ।

त्वद्विग्रहैः कबलयाविरतं मनो मे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २५

ஒவ்வொருதிக்கிலும் புன் சிரிப்பு உள்ளவர்களும். ஒளிமிக்க சந்திரனைச் சூடியவர்களும், கௌரீமணாளர்களும் பழகம்போன்று வெண்ணிறம் கொண்ட அழகிய உருவமைப்பு உள்ளவர்களுமான உமது உருவங்கள் என் மனத்தை இடைவிடாமல் விழுங்கச் செய்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பீர். உமக்கு வணக்கம். (25)

प्रेमातिरेकशिशिरां त्वदपाङ्गधारां

आनन्दसिन्धुवलमानतरङ्गरेखाम् ।

सञ्चारयन्मयि सहाम्बिकया दयेथाः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २६

அன்புமிகுதியால் குளிர்ந்து ஆனந்தக்கடலின் அலைக்கோடுபோல் முன்னும் பின்னும் அசைந்தாடுகிற உம் கடைக்கண் பார்வையின் பெருக்கை என் மீது பரவ விட்டு அம்பிகையுடன் என் மீது தயை காட்டுவீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (26)

भूकिङ्करास्तव विरिञ्चपुरन्दराद्याः

कस्त्वां विरोत्स्यति निरोत्स्यति किं ममैः ।

दैन्यं ततो न बलवत् किमु दीनबन्धो

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २७

பிரும்மா இந்திரன் முதலானோர் உம் புருவ அசைவிற்கேற்பப் பணிபுரிபவர்கள். உம்மை எவர்தடுப்பார்? என் பாவம் காப்பாற்ற முடியாதபடி உம்மைத்தடுக்குமா? என் எளிமை அதை விட வலிவு மிக்கதல்லவா? எளியவரின் உறவினரே! தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (27)

अन्वेति शङ्कर न यं करुणाङ्कुरस्ते

कस्तं विलोकयतु जल्पतु को धिनोतु।

केयं विभो विमुखता मयि किङ्करेऽस्मिन्

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥

சங்கரரே! உம் கருணையின் முளை (சிறிதளவு வெளிப்பட்ட கருணை) எவனை அணுகவில்லையோ, அவனை எவர் கண் கொண்டு பார்ப்பார்? எவர் அவனைப் பற்றிக் கேட்பார்? எவர் அவனை மேனிலைக்குக் கொணர்வார்? பெருமானே! ஏன் இந்த ஸேவகனான என்னிடம் பராமுகம்? தாயான சிவனே! என்னைக்காப்பாற்றுவீர்! உமக்கு வணக்கம். (28)

भान्तं भवन्तमनघं मणिभूषणौघैः

भान्त्योमया विमलविद्रुमपाटलाङ्ग्या।

शृङ्गारिताङ्गमुपयामि शशाङ्गौरं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ २९

ரத்தின ஆபரணங்களால் ஒளியுடன் துலங்குபவரும் தூயவரும், அப்பழுக்கற்ற பவழம் போன்ற சிவந்த உடலமைப்பு கொண்ட ஒளிமிக்க உமை அமர்ந்ததால் அழகிய மடி உள்ளவரும் சந்திரனைப் போன்று வெண்ணிற மேனியருமான உம்மைச் சரணடைகிறேன். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (29)

मन्दस्मितैः करुणया शिशिरैः कटाक्षैः

प्रेमातिरेकमधुरैरपि चाभिलाषैः।

आनन्दयिष्यसि कदा नु सहाम्बया त्वं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥

புன் சிரிப்பாலும் கருணையில் நனைந்த கடைக்கண் பார்வையாலும் அன்பு மிகுதியால் இனிக்கிற பேச்சாலும் அம்பிகையுடன் என்று என்னை ஆனந்தப்படுத்துவீர்? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (30)

गोपायितेति कुलदैवतमित्यजस्रं

विस्त्रम्भतोऽर्पितभरं त्वयि दीनबन्धो ।

मामीक्षसे न कृपया यदि किं करोमि

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३१

காப்பாற்றுபவர் என்றும், குலதெய்வம் என்றும் எப்போதும் நம்பி உம்மிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்த என்னைப்பரிவுடன் நீர் பார்க்கவில்லை எனில் எனியவரின் உறவினரே! நான் என்ன செய்வேன்? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (31)

एकं सकृद्यदलसो न पुराऽभजं त्वां

नानादुरीशसतताश्रयदुर्विपाकः ।

तस्यैनसोऽयमधुनाऽतिधुनाति चेतः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते। ३२

அணுகத்தக்கவர் நீர் ஒருவரே! உம்மைச் சோம்பேறியான நான் முன்னர் அணுகவில்லை எனில் பல துஷ்டயஜமானர்களை எப்போதும் அண்டியதன் கெட்ட விளைவே இது. அந்தப் பாபத்திற்காக இவன் இப்போது வருந்துகிறான். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (32)

एषा सुगन्धिचिकुरा जननी पिता त्वं

का ते सुते मयि विभो करुणाप्रहाणिः ।

किञ्चापि सा न खलु सार्द्रहृदो जनन्याः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३३

இந்த ஸுகந்திசுந்தளாம்பிகை (மட்டுவார் குழுவியம்மை) என் தாய். நீர் என் தந்தை. மகனாகிய என்னிடம் ஏன் பரிவு குறைந்தது? அதுவும் அன்பால் நெகிழ்ந்த உள்ளமுள்ள தாய்க்கு பரிவில்லையா? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (33)

त्वत्संविदा तरति शोकमिति श्रुतीनां

भावो भवोन्नतिविधायि तवाभिधानम् ।

शोकापहं तदहमीश समाश्रयामि

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३४

உம்மை உணர்வதால் சோகத்தைக் கடப்பான் என்பது வேதங்களின் கருத்து. உம் பெயர் வாழ்வில் உயர்வு தரக்கூடியது. துயரத்தைத் துடைக்கிற அதனைச் சரணடைகிறேன். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (34)

त्वचामकीर्तनमघापहमाशयेन

शंसन् पुराणनिकरो न किलार्थवादः ।

तत्संश्रयोऽहमकृपास्पदमस्मि किं ते

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३५

உம் பெயரைப்பாடுவது பாபத்தை நீக்கும் என்பதை உட்கருத்தாகக் கூறும் புராணங்கள் விளம்பரப் பேச்சல்ல. உம் பெயரை நம்பியிருப்பவன் நான். ஆனால் ஏன் உன் பரிவுக்குரியவனாக இல்லை? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (35)

कर्मानुरोधि फलमित्यवगम्यमाने

होनोहतौ शुभविधौ च पटीयसस्ते ।

कर्मेति कं प्रति तु वञ्चनचातुरीयं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३६

செய்த வினைக்கேற்ற பயன் என்று உணர்த்தும் போது, பாபத்தை நீக்கவும் நல்லதைச் செய்யவும் சிறந்த ஆற்றல் பெற்ற நீர் எவரிடம் வினை என்று வஞ்சனைத் திறனைக்காட்டுகிறீர்? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (36)

उत्सङ्गसीमनि सुगन्धिकचां निषण्णां

उल्लासयन् कुचतटीनखरावमदौः ।

आभासि शङ्कर निरन्तरमन्तरङ्गे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३७

மடியின் மீது அமர்ந்த ஸுகந்திகுந்தனையை, மார்பகத்தில் விரலின் நகம் படரச் செய்வதால் குறு குறுப்பூட்டுகிற நீர் எப்போதும் என் உள்ளத்தினுள் பளிச்செனத் தெரிகிறீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (37)

मन्दैतरैरखिलमान्तरमन्धकारं

माणिक्यभूषणमहोर्मिभिरंशुजालैः ।

धुन्वन्वपुस्तव विभासय मानसे मे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३८

என்னுள்ளத்தில் உள்ள இருளைத்தையும் மாணிக் கத்தாலான அணிகளின் ஒளிக்கதிர்களால் அகற்றி உமது உருவத்தை என் மனத்தில் ஒளிரச்செய்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (38)

अन्तर्वसद्भवदुदारपदारविन्द

सन्दर्शनाय मम तत्प्रतिरोधकं द्राक् ।

अंहःकवाटपटलं विघटय्य देव

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ३९

உள்ளே துலங்குகிற உமது திருவடித்தாமரையைக் காண்பதற்குத் தடையாயிருக்கிற பாபமாகிய கதவைத்திறப்பீர். தேவ! தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பீர். உமக்கு வணக்கம். (39)

चेतो मम त्वदनुचिन्तनबद्धतृष्णं

मुष्णन्ति तच्च विषया मुहुरेधितार्थाः ।

विघ्नान् जहि त्वयि विजृम्भय भक्तियोगं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४०

என் உள்ளம் உம்மைத் தொடர்ந்து சிந்திப்பதில் பேராவல் கொண்டது. அதனை வெளிப்பொருள் நாட்டங்கள் ஊட்டம் பெற்றுத் திருடுகின்றன. இடையூறாக உள்ளவற்றை வெல்வீர். பக்தியால் உம்மிடம் சேர்கிற செயலை ஊக்குவிப்பீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பீர்.*உமக்கு வணக்கம். (40)

दक्खणितेन जगतः खलु सृष्टिरेषा

तेनैव तेऽवनलयौ भुवने निरूढौ ।

तेनैव संहर ममाघततिं दयाळो

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४१

கண்ணின் ஓரப் பார்வையால் இந்தப் படைப்பும் அதனாலேயே காப்பும் லயமும் உலகில் நடைபெறுகின்றன. அதைக் கொண்டே என் பாப வரிசையையும் ஒடுக்குவீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பீர். உமக்கு வணக்கம் (41)

अङ्गं शिरीषमृदुलं परुषैर्ममाश्रम-

प्रायैर्वचोभिरभिपीडितमीडनार्थे ।

यत्तावकं तमपराधमिमं सहस्व

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४२

உமது உடல் வாகைப்பூவைவிட மென்மையானது. உம்மைத்துதிப்பதற்காக எழுந்த எனது சொற்களாகிய கற்களால் அது துன்புறுத்தப்பட்டது. அந்த என் குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (42)

मन्दस्मितैर्भ्रुकुटिभिर्मधुरैः कटाक्षैः

वामभ्रुवां नवनवैश्च वपुर्विलासैः ।

त्वां नोऽभजं तरळितस्तदिदं सहस्व

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४३

புன் சிரிப்பாலும் புருவ நெரிதலாலும் இனிய கடைக்கண் பார்வையாலும் புதிது புதிதான உடலசைவாலும் பெண்களிடம் மயங்கிச் சஞ்சலமடைந்த நான் உம்மை வழிபடாதிருப்பதைப் பொறுத்துக் கொள்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (43)

मन्दस्मितं मदनसुन्दरमिन्दुचूडं

उत्सङ्गविस्फुरदुमोरसिजस्पृशं त्वाम् ।

ध्यायन्वसानि दिवसानि नयन् कदा वा

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४४

புன் சிரிப்புள்ளவரும் மன்மதனைப் போன்ற அழகரும் சந்திரனைச் சூடியவரும் மடி மீது அமர்ந்த தேவியின் மார்பகத்தைத் தொடுபவருமான உம்மை தியானித்துக் கொண்டே நாட்களைக் கடத்துவது எப்போது? தாயான சிவனே! என்னைக்காப்பீர். உமக்கு வணக்கம். (44)

पाटीरसारलहरीं तुहिनांशुधारां

सौधाकरीमपि झरीमवमन्यमानः ।

त्वच्चिन्तनप्रभवनिर्वृतिभिः कदा स्यां

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४५

சந்தனக் குழம்பு போன்ற சந்திரனது நிலவுப் பொழிவை, உம்மைச் சிந்திப்பதால் ஏற்படுகிற பேரமைதியால் பொருட்படுத்தாதவனாக எப்போது ஆவேன்? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (45)

त्वामस्म्यसावजमुपासितुमक्षमोऽहं

मोहान्धया बत धिया न यदेतदेनः ।

हार्या त्वयैव कृपया मम दुर्दशोयं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४६

பிறப்பற்ற உம்மை வெளிப்பொருளில் மயங்கி நிற்கிற புத்தியால் வழிபட இயலாதவனாக உள்ளேன். இது குற்றமல்ல. இந்த கேடுகெட்ட நிலை உம்மாலேயே மாற்றக் கூடியது. தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (46)

वित्तार्जनस्य सकलः किमसावनेहा

नेह स्थितेः फलमहो भवतो धनेहा ।

इत्थं दुरीश्वरगिरां पदमस्मि दीनः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४७

பணத்தைத்திரட்ட இந்த நேரம் போதுமானதா? இங்கிருப்பதன் பயன் உன் பணத்தாசை நிறைவு அல்ல. இவ்வாறு கெட்ட யஜமானர்களின் சொற்களுக்கு இடமாகி இரக்கத்திற்கு உரியவனானேன். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (47)

सांसारिकानवधिखेदपरम्परासू-

न्मज्जन्निमज्जदिव सीदति मानसं मे ।

आश्वासयाशु कृपया न किमीक्षसे त्वं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ४८

பிறப்பிறப்புகளிடையே நேர்கிற துயர அலையில் மூழ்குவதும் எழுவதுமாயுள்ள என் மனம் தளர்கிறது. கருணையுடன் அதற்கு ஆறுதலளிப்பீர். ஏன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம் (48)

लक्ष्मीपतिस्तव पदाभरणे स शेते

भिक्षाटनेन वद कं प्रति विप्रलम्भः ।

जानाम्यहं न किमशेषजगत्पतिं त्वां

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥४९

உம் திருவடிக்காப்புக்களில் லக்ஷ்மியின் கணவர் படுத்திருக்கிறார். (ஆதிசேஷனே சிவனின் திருவடிகளிலுள்ள காப்பு) பிச்சை எடுப்பது என்ற வேஷத்தால் யாரை வஞ்சிக்கிறீர்.? நீர் தான் அனைத்து உலகின் காப்பாளர் என்பதை நான் அறியாதிருக்கிறேனா? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (49)

संसृत्युदन्वति वितन्वति दुःखमोह-

ग्राहैर्व्यथामहह मे दृढमज्जनेन ।

त्वं क्रीडसीति सदृशं तव किं दयाळो

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५०

ஸம்ஸாரக் கடலில் துக்கம் மோஹம் என்ற முதலைகள் ஆழ்ந்து மூழ்கடித்து என்னை வாட்டுகின்றன. ஆ! ஆ! நீரோ அதனால் விளையாடுகிறீர். இது உமக்கு ஏற்றதா? தயானுவான தாயாகிய சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (50)

मात्रा सुगन्धिकचया भवता च पित्रा

युक्तः प्रसूजनकहीन इवावसीदन् ।

अस्मीति वां जगदधीश्वरयोरयुक्तं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५१

தாயான ஸுகந்தி குந்தலையும் தகப்பனான நீரும் இருந்தும் தாய் தந்தையற்றவன் போல் வாடிக் கொண்டிருக்கிறேன். உலகை ஆள்கிற உங்களிருவருக்கும் இது தகாதது. தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (51)

मौढ्यादपाटवभरादपि पूजनं ते

नाहं तनोमि तदहं व्यथितो भवामि ।

विघ्नानपास्य वितर त्वदुपासनां मे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५२

முட்டாள் தனத்தாலும் சக்தியின்மையாலும் உமது வழிபாட்டை நான் செய்வதில்லை. அதனால் வேதனையடைகிறேன். இடையூறுகளை அகற்றி உம்மை வழிபடச் செய்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர்.! (52)

त्वद्वन्दनं ननु जगत्त्रयवन्द्यतायै

त्वत्पूजनं तु भुवनत्रयपूज्यतायै ।

पुण्योच्चयेन तदिदं भवदीयता मे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५३

உம்மை வணங்குவது மூவுலகமும் (என்னை) வணங்குவதற்குரிமை பெற; உம்மை வழிபடுவது மூவுலகமும் வழிபடுவதற்குரிமை பெற; புண்யக் குவியலால் எனக்கு உம்மைச் சார்ந்தவன் என்ற நிலை கிட்டும். தாயான சிவனே என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (53)

अल्पं महच्च सकलं फलमर्पणीयं

देव त्वयैव खलु तत्किमपीहमानः ।

त्वामाश्रयाम्यगतिको वद किं तवागः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५४

சிறிதும் பெரிதுமான பலனளைத்தையும் நீரே தரவேண்டும். எதையோ விரும்பி வேறு கதியின்றி உம்மைச் சரணடைகிறேன். அதனால் உம்மிடம் தவறு செய்கிறேனா? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (54)

कन्दर्पदर्पहरसुन्दररूपधेये

मन्दस्मिते भुवनमङ्गलनामधेये ।

खेदापहे भवति खेलय मानसं मे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५५

மன்மதனின் திமிரை அடக்குகிற வடிவழகு கொண்டவரும் புன்சிரிப்புள்ளவரும் உலகிற்கு மங்களம் வழங்குகிற பெயருள்ளவரும், துயர் துடைப்பவருமான உம்மிடம் என் மனத்தை வினாயாடச் செய்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (55)

सूर्योदये तिमिरजालमिवार्तिजालं

धावेन्न किं मम विभो यदि दृक्पथे स्याः ।

किं मे तथा न दयसेऽनुचितो विळम्बः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५६

நீர் என் பார்வையில் பட்டால், சூரியனுதிக்கையில் இருள் கூட்டம் போல் என் துயரக்கூட்டமும் ஓடிவிடாதா? அவ்வாறு ஏன் என்னிடம் கருணை காட்டாதிருக்கிறீர். தாமதம் உசிதமல்ல. தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (56)

त्वं त्रायसे यदि निवारयितुं क्षमः को

लभ्यं किमस्ति तव मय्यवसीदतीत्यम् ।

किं हीयते मदवने तव किं विळम्बैः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५७

நீர் காப்பாற்றினால் அதனைத்தடுக்க எவரால் முடியும்? நான் கஷ்டப்பட்டால் உமக்குக் கிடைப்பது என்ன? என்னைக் காப்பதால் உமக்கு என்ன குறைந்து விடும்? ஏன் தாமதம்? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர்! உமக்கு வணக்கம். (57)

चन्द्रोपलामलभवत्कमनीयमूर्ति-

सम्पूजनं सुदृढभक्त्यनघोपचारैः ।

इहे सदा रचयितुं घटयाशु तन्मे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५८

சந்திர காந்தக்கல் போல் தூயதான உமது அழகியவடிவை திடமான பக்தியுடன் குறையின்றிச் செய்கிற உபசாரங்களால் எப்போதும் வழிபட விரும்புகிறேன். அதனை நிறைவேற்றுவீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (58)

संसारसिन्धुसमुदित्वरखेदमोद-

वीचीपरिभ्रमपरिभ्रमनोदनं मे ।

आकल्पय त्वदभिराधनहर्षभूतं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ५९

ஸம்ஸாரக் கடலில் தோன்றுகிற துயரமும் மகிழ்ச்சியுமான அலைகளில் சுழல்வதால் உண்டாகிற எனது களைப்பை அகற்றுவீர். உமது வழிபாட்டில் பெறப்படுகிற மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (59)

भक्तिस्पृशो भवति तस्य न शर्म तेन

त्राणब्रताश्रुतिषु वा न सकृत् प्रपन्नः ।

कस्मात् करोषि करुणां न मयि प्रपन्ने

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६०

பக்தியைத் தொட்டமாத் திரத்தில் அவனுக்கு இன்பம் இல்லையா? (பக்தியுடன் சரணடைந்தவனைக்) காப்பாற்றுவேன் என்ற உமது விரதத்தைக் கேட்டு அவன் ஒருதடவை கூட அணுகவில்லையா? நான் உம்மைச் சரணடைந்தவன். ஏன் என்னிடம் பரிவு காட்டவில்லை? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (60)

यन्मां न पालयसि तत्त्वदपाटवाद्वा

यद्वा मदीयदुरिताद्द नाथ नाद्यः ।

सर्वेश्वरो ननु भवानत एव नान्त्यः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६१

நீர் ஏன் என்னைக் காப்பாற்றவில்லை? உமது இயலாமையாலா? அல்லது என் பாபத்தாலா? நீர் எல்லாவற்றையும் ஆள்பவர். அதனால் முதலாவது காரணமல்ல. அதனாலேயே இரண்டாவதுமல்ல. தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (61)

विश्वाधिनेतरि विपन्नजनावनस्ये

नाथे सति त्वयि न यन्मम खेदभङ्गः ।

तत्ते यशोहरमतो विनिवेदयामि

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६२

உலகிற்கு நீர் தலைவர். துயருற்ற மக்களைக் காப்பதில் ஆர்வமுள்ளவர். நீர் என் எஜமானர். இந்நிலையில் என் துயரகற்றப் படாவிடில் உம் புகழ் நீங்கும். அதனால் தெரிவிக்கிறேன். தாயான ஈசனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர்! உமக்கு வணக்கம். (62)

अस्योद्यतस्समुपरोद्धुमनात्मनीनं

सत्यं भवानघफलात्यनुभावनासु ।

नेशस्तु सोढुमियदस्म्यहमार्तबन्धौ

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६३

தன்னைச் சாராதவனான என்னைப் பாப பலனை அனுபவிக்கச் செய்வதில் நீர் முனைந்துள்ளீர். துயருற்றவரைக் கட்டியனைக்கவேண்டிய உம்மிடம் இந்த இத்தனைக் கொடும் எண்ண மிருப்பதை தாங்க நான் இயலாதவனாக உள்ளேன். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (63)

आमज्जतः प्रतिपदं विपदम्बुराशौ

दसं मम श्वसितुमप्यनधीश्वरस्य ।

किं पश्यतस्तव दया न कियान् विळम्बः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६४

ஒவ்வொரு அடியிலும் கஷ்டம் என்ற கடலில் மூழ்கி, மூச்சுவிடக் கூட இயலாத இவனைத் திமிருடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற உமக்குத் தயை இல்லையா? எவ்வளவு தாமதம்? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (63)

स्वर्धेनवो न कति नो कति कल्पवृक्षाः

भूवश्यतां न कति यान्त्यपरेऽप्युदाराः

भक्तिस्पृशां त्वयि भजे तमहं भवन्तं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६५

காமதேனுக்கள் எத்தனையோ இல்லையா? கல்பகமரங்கள் எத்தனையோ இல்லையா? வாரி வழங்குகிற இயல்புள்ளவை எத்தனையோ உன் புருவ நெரிப்பிற்கு வசப்படுகின்றன அல்லவா? பக்தியை உணர்பவர்களில் உம்மையே சரணடைந்தேன். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (65)

एनामुपप्लवभरैर्जटिलामवस्थां

प्राप्तं हि मां परिहसन्ति नितान्तमन्ये ।

त्वञ्चेन पश्यसि दयार्द्रदृशा गतिः का

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६६

இந்தத் துயரச்சுமை சூழ்ந்த என்னை மற்றவர் நன்குபரிகாசம் செய்கின்றனர். நீயும் பரிவால் நனைந்த கண்களால் காணாவிடில் எனக்கு ஏதுகதி? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (66)

श्रीशशशरः कनकभूमिधरशशरासो

वासस्तु रूप्यशिखरी धनदस्सखा ते ।

त्वामाश्रितस्य मम किञ्च धुनोषि दैन्यं

श्रीमातृभूत शिव पालय मा नमस्ते ॥ ६७

லக்ஷ்மீயின் பதி உமக்கு பாணம். தங்க மலையான மேருவில். வெள்ளிமலை இருப்பிடம். குபேரன் நண்பன். உம்மை அண்டிநிற்கிற எனது தீனநிலையை நீர் ஏன் உதறித்தள்ள வில்லை? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (67)

अत्यङ्कुरार्णमुखखेदमहार्णवैऽस्मिन्

मग्नस्य शङ्कर ममोत्तरणं प्रकल्प्य ।

त्वत्पूजनं घटय सङ्क्षपितान्तरायं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६८

முளை விட்டு வளர்கிற கடன் முதலான துயரப் பெருங்கடலில் மூழ்கிய என்னைக் கரையேற்றிய பின் இடையூறின்றி உம் பூஜையை நடத்திக் கொள்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (68)

लोकेऽतिवर्तितुमलं तव शासनं कः

पद्मासनो भवतु पद्मविलोचनो वा ।

तद्दुर्लिपिं विधिकृतामपि मे विलुम्प

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ६९

ப்ரஹ்மாவோ விஷ்ணுவோ எவராயினும் உம்மை மீறி நடக்க இயலாது. அதனால் விதி எழுதிய கெட்ட தலையெழுத்தையும் நீர் அழிப்பீர். தாயான சிவனே! என்னைப் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (69)

निस्सारतामपि विदन्विषयेष्वमीषु

निस्सीमसक्तिरहमेषु हि गाढमूढः ।

रक्ष्यस्त्वयैव करुणानिधिना प्रसह्य

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७०

இந்த வெளிப் பொருளனைத்தும் சாரமற்றவை என அறிந்தும் மோகத்தால் மதியிழந்தவனாக இவற்றில் எல்லையற்றபற்றைக் கொண்டுள்ளேன். கருணாநிதியான உம்

மால் மட்டுமே வலிவில் நான் காப்பாற்றத்தக்கவன். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர் உமக்கு வணக்கம். (70)

मञ्चे तरङ्गितमणित्विषि पुष्पकृप्ते

मन्दस्मितं सह कदाऽम्बिकया भवन्तम्।

पश्यामि पश्चिमतनूपहितोपबर्हं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७१

ரத்தின ஒளி அலைபாய்கிற பூவாலான கட்டிலில் புன் சிரிப்போடு முதுகால் தலையணையில் சாய்ந்து கொண்டு அம்பிகையுடன் உள்ள உம்மை எப்போது காண்பேன்?. தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர்! உமக்கு வணக்கம். (71).

मय्यात्मनीनविमुखे मलिनस्वभावे

निर्वेदसागरनिमज्जनविप्लवेऽस्मिन्।

कस्माद् भवस्यकरुणः करुणानिधे त्वं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७२

தன்னைச் சார்ந்தவரிடம் பராமுகமாக உள்ளவனும் தூய்மையற்ற இயல்புள்ளவனும் இல்லாமையெனும் கடலில் மூழ்கியவனுமான என்னிடம் ஏன் கருணையின்றி இருக்கிறீர். கருணைநிதியே! தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (72)

रुद्राक्षभृद् भसितभूषणधन्यमूर्तिः

भावं वहन् प्रमुदितं भवदेकतानम्।

कालं क्षिपेयमिति साधय कामनां मे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७३

ருத்திராக்ஷமணிந்து விபூதிபூசியதால் பாக்யசாலி என்ற உணர்வுள்ளவனாக உள்ளத்தில் உம்மிடம் மட்டுமே நிலைத்த எண்ணத்துடன் காலத்தைக் கழிப்பேன் என்ற எனது ஆசையை

நிறைவுறச்செய்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர்
உமக்கு வணக்கம். (73)

त्वं चिद्धनोऽस्यहमसौ जडिमैकसीमा

दुःखाकरः पुनरहं सुखशोवधिस्त्वम् ।

युक्ता न ते स्थितिरियं तव गर्भवासे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७४

நீர் இறுகிக் கனத்த பேரறிவுள்ளவர். நான் ஜடத் தன்மையின் எல்லை. நான் துக்கத்தின் சுரங்கம். நீரோ இன்பத்தின் வைப்பிடம். உம் கருவிலுள்ள என்னிடம் இவ்வாறு பராமுகமாயிருப்பது தகாதது. தாயான சிவனே ! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (74).

खेदं हरिष्यसि कदा शिशिरैः कटाक्षैः

मोदं करिष्यसि कदा मृदुभिर्वचोभिः ।

इत्युत्सुकोऽस्मि करुणां कुरु किङ्करेऽस्मिन्

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७५

உம் குளிர்ந்த கடைக்கண் பார்வையால் எப்போது துயரைப் போக்குவீர்? இனிய பேச்சால் எப்போது மகிழ்ச்சி தரப் போகிறீர் என்று எதிர் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறேன். உமது ஏவலாளனான என்னிடம் கருணை புரிவீர். தாயான சிவனே ! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (75).

पाति प्रसह्य न किमर्भकमात्मनीं

संयोजकैर्गुरुजनः स्मर तं क्रमं त्वम् ।

भक्तिं बलाद् भवति कल्पय मे दयाळो

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७६

தன் குழந்தையை வலிவில் சென்று பெற்றோர் தேவைப்படுபவைகளைத் தந்து காப்பாற்றுவதில்லையா? அந்த முறையை நினைத்துப் பார்ப்பீர். தயை மிக்கவரே ! உம்மிடம்

வலிவில் பக்தி வரும்படி செய்வீர். தாயான சிவனே ! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (76).

सोऽहं न किञ्चिदपि साधु करोमि पापः

तुङ्गं पदं त्वभिलषामि तदप्यलज्जः ।

त्वद्दातृतासदयतागरिमावमर्शी

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७७

நான் பாபி. நல்லதெதையும் செய்யவில்லை. வெட்கமின்றி மேலான நிலையைப் பெற விரும்புகிறேன். உமது வள்ளல் தன்மை, பரிவு, பெருமை இவற்றை மனத்தினுள் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். தாயான சிவனே ! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (77).

शक्तो न कश्चिदपि शासनमन्तरा ते

कस्सेव्यतां त्वदितरः किमितः फलं वा ।

स्वामिन्नुपैमि शरणं करणैस्त्रिभिस्त्वां

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७८

உம் வழிகாட்டலின்றி எதனையும் செய்ய இயலாதவன். உம்மைத் தவிர வேறு எவரை வழிபடுவேன்? அதனால் என்ன பயன்? உடமையாளரே! உம்மை மனம் - வாக்கு - காயங்களால் சரணடைகிறேன். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (78).

मृत्युञ्जयोऽसि कमलापतिवह्नोऽसि

तन्मृत्युदैन्यविपदोरपदं त्वदीयम् ।

त्वामाश्रितस्य मम किं सदृशी दशोयं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ७९

நீர் யமனை வென்றவர். லக்ஷ்மீபதியின் அன்புக்குரியவர். அதனால் மரணத்திற்கோ, ஏழ்மைக்கோ உம்மிடம் இடம் இல்லை. உம்மை அண்டிய எனக்கு இந்நிலை உகந்ததா? தாயான சிவனே ! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (79).

किं जामिता न भवतो मम दुःखधारा-

निर्मातुरस्मृतिपदं किमुपांशुयाजः ।

कस्मात्प्रभो किमपि शर्म न किं विधत्से

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८०

துக்கப் பெருக்கை உண்டாக்கிய உமக்குச் சோம்பலா ? மனத்திற்குள் வழிபட்டது நினைவிற்கு வரவில்லையா ? ஏன் சிறிதும் நிம்மதிதரவில்லை? ஆள்பவரே ! தாயான சிவனே ! என்னைக் காப்பாற்றுவீர் ? உமக்கு வணக்கம் (80).

काहं क चोन्नतपदस्पृहयालुतेयं

आत्मैव मामपहसत्यधुना तथापि ।

त्वत्संश्रये सति किमस्ति दुरापमीश

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८१

நான் எங்கே ! பெரு நிலை பெறச் சபலம் எங்கே ! என் ஆத்மாவே என்னை இப்போது ஏளனம் செய்கிறது. உமது அணைப்பு உள்ளபோது கிடைக்காதது எது? ஈசனே ! தாயான சிவனே ! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (81).

कस्याग्रतः प्रकटयानि रदानकाण्डे

कं हर्षयाणि नुतिभिः कमुपाश्रयाणि ।

मोघः श्रमेषु निपतेयमतो दयेथाः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८२

யார் எதிரே பற்களைக் காட்டுவேன்? யாரை துதிபாடி மகிழ்ச்சியடையச் செய்வேன்? யாரை அண்டுவேன்? எனது யத்னம் வீணாகி உழைப்பால் களைத்து வீழ்ந்து விடுவேன். அதனால் பரிவு காட்டுவீர். தாயான சிவனே ! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம் (82).

किं विद्यया किमु धनेन किमात्मजैर्वा

किं जायया किमितरैस्त्वयि चेन्न चेतः ।

आनन्दशिवधिमतस्त्वयि देहि भक्तिं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८३

உம்மிடத்தில் மனம் பதியாதிருந்தால் கல்வியாலோ செல்வத்தாலோ மனைவிமக்களாலோ ஆவதொன்றுமில்லை. அதனால் உம்மிடம் ஆனந்தம் நிரம்பியுள்ள நிதியான பக்தியை எனக்கு அளிப்பீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம் (83)

दासोऽस्मि दैन्यविवशस्त्वयि सर्वलोक-

साम्राज्यसम्पदमकम्पितमश्रुवाने ।

यत्तन्न ते समुचितं विमृश प्रसीद

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८४

நான் உம் அடிமை. ஏழ்மையால் தன் நிலை இழந்துள்ளேன். எல்லா உலகமேலாண்மையின் சிறப்பை அசைக்க முடியாதவாறு அனுபவிக்கிற நீர் இருக்கும் போது, இது உசிதமல்ல அல்லவா? ஆராய்வீர்! அருள்வீர்! தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (84)

त्वामाश्रितस्त्वदितराश्रयदैन्यभङ्गं

अङ्गीकरोमि जगदीश कथं कथं वा ।

त्वां नायशः स्पृशतु तत्त्यज मय्युपेक्षां

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८५

உம்மை அண்டியுள்ள நான் உம்மைத்தவிர வேறொருவரால் என் ஏழ்மை மடிவதை எப்படி ஏற்பேன்? உலகின் ஈசனே! எப்படி உம்மிடம் கெட்டபெயர் படராமலிருக்கும்? அதனால் என்னிடம் பராமுகத்தைக் கைவிடுவீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (85)

श्रान्तं वपुर्दुरधिपाश्रयधावनान्मे

श्रान्तं वचो दुरधिपस्तुतिधोरणीभिः ।

क्रान्तं मनो दुरधिपाश्रयचिन्तयैव

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८६

கெட்ட எஜமானரை அண்டி ஓடியாடியதால் உடல் களைத்தது. அவரைத் துதிபாடியதில் வாய் களைத்தது. அவரது துணையைப் பற்றி எப்போதும் சிந்தித்ததால் மனம் களைத்தது. தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (86)

हेमस्फुरत्तनुतरङ्गितकान्तिधारा-

सम्प्लाव्यमानमणिभूषणदिव्यभासम्।

मन्ये भवन्तमुमया मणिहेमपीठे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८७

தங்கம் போன்ற மேனிஒளியலையில் ரத்தின ஆபரணங்களின் ஒளி மிதக்கத் தெய்விக ஒளி கொண்ட உம்மை ரத்னம்பதித்த தங்கபீடத்தில் உமாதேவியுடன் தியானிக்கிறேன். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (87)

स्वानन्दबिन्दुलव सम्प्लवमानसर्व-

ब्रह्माण्डमण्डलमखण्डितवैभवं त्वाम्।

कस्तोषयेत्तदपि तुष्य परिभ्रमैर्मे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८८

தனக்குள்ளே உள்ள ஆத்மானந்தத்தின் சொட்டுகளில் பிறும்மாண்டமண்டலத்தை மிதக்கவிட்டும் சிறிதும் பெருமை குன்றாத உம்மை எவனால் திருப்திப்படுத்த முடியும்? எனினும் எனது பரபரப்புள்ள வழிபாட்டால் திருப்தியடைவீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (88)

कारुण्यनिर्भरसुधारसशीतलाभिः

काले कदा तव कटाक्षपरंपराभिः ।

कष्टां दशामुपजहानि दृढोपगूढः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ८९

கருணை நிறைந்து அமுதரஸம் பொழியக் குளிர்ந்துள்ள உமது கடைக்கண்பார்வை வரிசையால் நன்கு அணைக்கப்பட்டு என்று நான் கஷ்ட நிலை நீங்கிநிற்பேன்? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர் உமக்கு வணக்கம். (89)

भक्ताभिभूत्यसहनो भवसि प्रतीतो

भक्तोऽस्म्यहं त्वदभिधाग्रहणप्रसक्तः ।

तस्यास्य ते मयि कृपा न कथं विषण्णे

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९०

பக்தனுக்கு நேர்கிற அவமதிப்பைத் தாங்காதவர் என உலகம் உம்மிடம் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. உம் நாமத்தைச் சொல்வதில் ஈடுபட்ட நான் உமது பக்தன். நானோ கலங்கி நிற்கிறேன். என்னிடம் உமக்குப் பரிவு ஏன் ஏற்படவில்லை? தாயான ஈசனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (90)

दृक्केल्यस्तव कृपारसशीकराङ्गाः

यास्तासु तत्तदवनप्रवणासु चेत् स्यात् ।

एका पुनर्मदवनप्रवणा क्षतिः का

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९१

உமது பார்வையின் வினையாட்டுகள் கருணைச்சாறு நிரம்பியதால் குளிர்ந்துள்ளன. அவை தன் வழியில்படுகிற அவரவர்களைக் காப்பதில் ஈடுபடுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று என்னைக் காக்க முற்பட்டுமே! அதனால் உமக்கு குறையேது? தாயான ஈசனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (91)

श्रेयो रुणद्धि यदि पापगणस्तदा त्वां

त्वन्नामकीर्तनमघक्षपणक्षमं मे ।

किन्नास्ति किं न दयसे मयि हन्त खिन्ने

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९२

என்பாபக் கூட்டம் என்மேன்மைக்குத் தடையாக நிற்கிறதென்றால், உம் நாமத்தைக் கூறுவது அந்தப் பாபத்தை

நீக்குவதில் திறமை பெற்றதல்லவா? துயருற்ற என்னிடம் ஏன் பரிவின்றி உள்ளீர்? தாயான ஈசனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (92)

तातप्रसूतनयदारसुहृद्भिरिवं

अर्थोपपत्तिविरहादहहावसीदन् ।

नेतुं क्षणं न निपुणोऽस्मि ततः प्रसीद

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९३

தந்தை, தாய், மக்கள், மனைவி, நண்பன் இவர்களைக் காப்பாற்றப் போதுமான பொருள் இல்லாமையால் வருந்திநிற்கிற நான் காலத்தைப் போக்கத் திறமையற்ற வரையுள்ளேன். அதனால் அருள்வீர். தாயான ஈசனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (93)

श्रीशैलराजसुतया शिशिरैः कटाक्षैः

मां वीक्ष्यमाणमसकृन्मधुरस्मितेन ।

सम्भावयन्मयि कदा नु दयिष्यसे त्वं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९४

மலையரசன் மகளால் பரிவுடன் குளிர்ந்தபார்வையால் அடிக்கடி பார்க்கப் படுகிற என்னைப் பொருட்படுத்திப்புன் சிரிப்புடன் எப்போது பரிவு காட்டுவீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (94)

पारे भवाख्यजलधेर्भगवन् कृपाकू-

पारे भवत्यवतरिष्यति मे कदा वा ।

प्रेम्णा तृणीकृतपदं सकलं वितन्वन्

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९५

பகவானே! ஸம்ஸாரக் கடலின் அக்கரையில் உள்ள கருணைக் கடலில் நீர் எனக்காகத் தோன்றி அன்பால் தன் நிலையைப் புல்லாக மதித்து (பொருட்படுத்தாமல்) எனக்காக அனைத்தையும் எப்போது செய்வீர்? தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (95)

निर्घृतदुस्तिमिरमस्तसमस्ततत्तद्-

दुर्वासनं हृदयमेतदये वितन्वन् ।

अस्मिन् भविष्यसि कदा नु सुखं निषण्णः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९६

என் இதயத்தினுள் உள்ள கெட்ட இருளையகற்றி அந்தந்த எல்லா கெட்ட வாஸனைகளையும் நீக்கி, எப்போது அதில் சுகமாக அமர்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (96)

मद्वर्णनैस्तव कदाऽस्तु मनःप्रसादो

मद्वृक्पथेऽस्तु च कदा तव दिव्यमूर्तिः ।

मत्कर्णगं तव वचोऽस्तु कदेति साशं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९७

எனது துதிகளால் எப்போது உம் மனம் குளிரும்? என்கண்களுக்கெதிரே உம் வடிவம் எப்போது தோன்றும்? உம்மைப்பற்றிய (உமது) பேச்சு எப்போது என் காதில் விழும்? என எதிர்பார்க்கிற என்னைத் தாயான சிவனே! காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (97)

कालेऽर्कनन्दनलुलायकदुस्वनोद्य-

त्कर्णज्वरापनयनैर्भवदुक्षजैर्मे ।

ध्वानामृतैः किमपि शर्म विनिर्मिमाणः

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९८

அந்த நேரத்தில் யமனின் எருமையின் கொடுமான ஒலியால் ஏற்பட்ட காதுவலியை அகற்றுகிற உமது எருதின் எக்காளமாகிற அமுதத்தால் ஏதோ ஒரு இனமறியாத சந்தோஷத்தைத் தருபவராக தாயான ஈசனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (98)

यं ते दया स्पृशति तन्नयनान्तदासाः

ब्रह्मादयो जगति दीनजनास्पदा सा ।

दीनाग्रणीरहमतः पुनरुक्तिरेषा

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ ९९

உன் தயை எவனைத் தீண்டுகிறதோ, அவனது கடைக் கண்பார்வைக்கு பிறும்மாதியரும் அடிமை. உலகில் எளியமக்களுக்கு அது தங்குமிடம். எளியவர்களில் நான் முன் நிற்பவன். அதனால் திரும்பச் சொல்வதாகும் இது! தாயான ஈசனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (99)

अन्यन्न मेऽभिमतमीश तदर्प्यतां वा

मा वेप्सितं तु तदिदं भवताऽर्पणीयम् ।

यत्सर्वदा निभृतवृत्त्यभिधानमित्थं

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १००

எனக்கு வேறு எதுவும் வேண்டாததே. அதனைக் கொடுப்பீர்! அல்லது கொடுக்காமலிருப்பீர்! விரும்பியதைத் தான் நீர் தருவது உசிதம். அது மனமொன்றி உமது நாமத்தை இவ்வாறு கூறுவதே. தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர்! உமக்கு வணக்கம். (100)

हे शङ्कर स्मरहर प्रमथाधिनाथ

मन्नाथ साम्ब शशिवूड शिव त्रिशूलिन् ।

श्रीचित्सभेश करुणाकर फालनेत्र

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १०१

ஹே சங்கர! மன்மதனை அழித்தவரே! பிரமதகணத் தலைவரே! என் நாதரே! அம்பிகையுடன் கூடியவரே! சந்திரனைச் சூடியவரே! சிவ! திரிகூலமேந்தியவரே! சித்ஸபாநாதரே! கருணையின் இருப்பிடமே! நெற்றிக்கண்ணரே! தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (101)

एवं स्तवं प्रपठतां उपशृण्वताञ्चा-

रोग्यायुरच्छशिवभक्तिधनर्द्धिविधाः ।

दद्यास्सुतानपि यशश्च विमुक्तिमन्ते

श्रीमातृभूत शिव पालय मां नमस्ते ॥ १०२

இந்தத் துதியைப் படிப்பவரும் கேட்பவரும், நோயின் மையும் ஆயுளும் தூய சிவபக்தியும் செல்வமும் செழிப்பும் கல்வியும் மக்களும் புகழும் பெற்றுக் கடைசியில் முக்தியும் பெறச் செய்வீர். தாயான சிவனே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். உமக்கு வணக்கம். (102)

श्रीमातृभूत शिव चन्दनसान्द्रलिप्तां

सङ्कुसहेमतिलकां श्रितपुष्पमाल्याम् ।

अक्षणाऽमुना तव तनुं पिबतोऽक्ष्युदन्या

स्यान्मे यथाशु फलिनीश तथा दयेथाः ॥ १०३

தாயான சிவனே! சந்தனக் குழம்பைப்பூசி, தங்கத்தில கமிட்டு, பூமாலை தரித்த உம் வடிவத்தை இந்தக்கண்ணால் பருகுவதால் கண்களின் (உம்மைப்பருகு வதிலுள்ள) ஏக்கம் (தாகம்) பயனுள்ளதாகட்டும். அவ்வாறு தயை புரிவீர். (103)

मनो मे विक्रीतं तव चरणसेवां कलयितुं

कृपामूल्यं लब्धं सुरभिचिकुरे सम्प्रति मया ।

न जाने तदुष्टं निवसति च वा धावति च वा

कृतं भूयो भूयः करतलयुगास्फालनमुमे ॥ १०४

ஸ்கந்திக்குந்தளாம்பிகையே! உமையே! உனது திருவடிஸேவை செய்ய என் மனத்தை விற்றேன். இப்போது அதன் விலையாக உமது கிருபையைப் பெற்றேன். அது என்னிடம் தங்குமா? மதிக்கெட்டு ஓடிவிடுமா? தெரியாது. அதனால் இரு உள்ளங்கைகளையும் அடிக்கடி தட்டுகிறேன். நாம கிர்த்தனத்திற்குத் துணையாக தாளம் போடுகிறேன்.

ஸ்ரீமாத்ருபுத சதகம் முற்றிற்று